

quidū sibi sufficere diligit ab illo qui uiuere sufficit deficiat. Illud
itaq; malū quo cū sibi homo placeat tamquā sit & ipse lum. a uer-
tit ab eo lumine. qd ei si placeat & ipse sit lum. Illud in quā malū
p̄cessit in ab dno. ut sequeretur hoc malū qd p̄petratū ē in ap̄sto.
Verū ē enī qd scriptū ē. ante ruina exaltatur cor. & ante gl̄am hu-
miliat. illa prorsus ruina que fit in occulto. p̄cedit ruina que fit
in manifesto. Dū illa ruina cēn̄ putat. Quis enī exaltationē ruina
putat. cū iā ibi sit defectus. quo ē relictus excelsus. quis aut ruina
cēn̄ uideat. quando fit mandati euidentis atq; indubitata trans-
gressio. p̄pter hoc illud d̄s p̄hibuit. qd cū ēt ad missū nulla defendi
posset & imaginatione iustitię. & audeo dicere sup̄bis ē tale caderem
aliquā aptū manifestūq; peccatū. Unde sibi displicent qui iam sibi
placendo ceciderant. Salubrius enī petrus sibi displicuit quando
fleuit quā sibi placuit quando p̄sumpsit. Hoc dicit & sacer psalmus.
Imple facies eorū ignominia & querent nom̄ tuū dñe. id est tu eis
placeas querentib; nom̄ tuū. qui sibi placuerant querendo suū.
Sed ē peior damnabiliorq; sup̄bia quā cū in peccatis manifestis suf-
fugū excusationis inquirat. sic illi primi homines. quorū et illa dix.
Serpens seduxit me & manducaui. & ille dix. Mulier quā dedi sti me cū
hęc mihi dedit aligno et edi. Nusquā hic sonat petitio uenire. nusquā
imploratio medicinę. Nā licet isti n̄ sic cain qd cōmiser̄ negent. adhuc
tam sup̄bia in aliud querit referrā qd p̄perā fecit. sup̄bia mulieris
in serpente. sup̄bia uiri in muliere. sed accusatio potius quā excusa-
tio uera ē. Ubī mandati diuini ē a p̄sta transgressio. Neq; enī hoc
p̄pterea fecerunt. quia id mulier serpente suadente. uir muliere
impudente cōmisit. quasi quicquā dō cuit credat uel cederet ante po-
nendū fuit. quia ergo contemptus ē d̄s iubens. qui creauerat. qui ad
suā imaginē fecerat. qui ceteris animalibus p̄posuerat. qui in pa-
radiso cōstituerat. qui rerū omnium copiam salutisq; p̄stiterat. qui
p̄ceptis nec plurib; nec grandib; nec difficilib; onerauerat. sed uno
breuissimo atq; leuissimo ad obediētię salubritatē amminicula-
uerat. quo eā creaturā cui libera seruitus expediret. se ē dñm cōmmo-

Jo. de
p̄bis

T

si nō iustificat. Nonne q̄ dix. nisi quis renatus fuerit ex aq̄ & spū nō intrabit in
 regnū di. Ipse etiā dix. Nisi habundauerit iustitia ur̄a sup̄ scribarū & phari
 seos nō intrabit in regnū celoz. Cur illud timendo multi currunt baptizari.
 & hoc nō timendo nō multi currant iustificari. Sic ergo nō fr̄i suo dic̄ fatuo. q̄ cū hoc
 dic̄ nō ipsi fraternitati. sed peccato eius infensus ē. alioquin reuserit gehennę
 ignis. Ita e contrario. q̄ porrigit elemosinā xp̄iano. nō xp̄iano porrigit. q̄ nō in
 eo diligit xp̄m. Non aut̄ diligit xp̄m q̄ iustificari recusat in xp̄o. & quē admodū si q̄
 p̄ occupatus fuerit hoc delicto ut fr̄i suo dicat fatue. id nō eius peccatū uolens du
 ferre cūciat in iuste. Parūc illud hoc redimendū elemosinas facere. nisi etiā qd̄
 ibi seq̄t̄ remediū reconciliationis adiungat. biem̄ seq̄t̄. Si ergo offeres munus tuū
 ad altare. & ibi recordatus fueris. q̄ a fr̄i tuo hab̄ aliquid aduersus te. relinq̄ illic mu
 nus tuū ad altare. & uade prius reconciliare fratri tuo. & tū ueniens offeres mu
 nus tuū. Itaparū ē elemosinas quantas libet facere p̄ q̄ cūq̄ sedere. & in consuetu
 dine scelerū p̄manere. Oratio ū cotidiana quā docuit ipse ih̄c unde & dominica
 nominat̄. de l̄ & q̄ de cotidiana peccata. cū cotidie dr̄. dimitte nob̄ debita nr̄a.
 atq̄ id qd̄ seq̄t̄. nō solū dr̄ sed etiā fit. sic & nos dimittim̄ debitorib̄ nr̄is. Sed q̄a sunt
 peccata. ideo dr̄. nō ut ideo fiant q̄a dr̄. p̄ hanc enī nob̄ uoluit saluator ostendere.
 quantū libet iuste in huius uite caligine atq̄ infirmitate uiuam̄. nō nob̄ de cē pec
 cata. p̄ q̄b̄ dimitendis debeam̄ orare. & eis q̄ in nos peccant ut & nob̄ ignoscat̄ ignoscere.
 Non itaq̄ propterea dñs ait. Si dimiseritis peccata hominib̄. dimitta & uob̄ & pat̄ ur̄
 peccata ur̄a. ut de hac oratione cōfisi securi cotidiana scelerā facerem̄. t̄ potentia.
 quā nō time rem̄ hominū leges. t̄ auctoritā quā ipsos homines fallerem̄. sed ut p̄ illā
 discerem̄ nō putare nos cē sine peccatis. etiā si a criminib̄ cēm̄ in munes. Sic etiā lo
 gis ueteris sacerdotes hoc ipsū d̄s de sacrificis ammonuit quē uisit eos primū pro
 suis deinde pro populi offerre peccatis. Nā et ipsa uerba tantum magistri & dñi nr̄i
 uigilant̄ intuenda sūt. Nē enī ait. Si dimiseritis peccata hominib̄. & pat̄ ur̄ dimit
 ta & qualia cūq̄ peccata. sed at̄ peccata ur̄a. Cotidianā quippe orationē doce
 bat. ut iustificatis utiq̄ discipulis loquebat̄. Quid ē ergo peccata ur̄a. nisi pec
 cata sine q̄b̄. nec uos eratis q̄ iustificati & sc̄ificati estis. Ubi ergo illi q̄ p̄ hanc ora
 tionē occasione p̄ petrandoz cotidie scelerū quer̄. dicunt dñm significasse etnā
 magna peccata. qm̄ nō dix. dimitta & uob̄ parua. sed peccata ur̄a. ibi nos cōside
 rantes qualib̄ loquebat̄. & audientes dictū peccata ur̄a. nihil aliud debem̄
 existimare quā parua. qm̄ talia. nā nō erant magna. Verū tam̄ nō ipsa magna

430